

Dosarul nr. 3ra-781/23
2-19197065-01-3ra-01082023

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – T. Avasiloaie
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – Gh. Mîra, D. Băbălău, I. Dutca

ÎNCHEIERE

13 martie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător

Judecători

Stela Procopciuc

Diana Stănilă

Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea depusă de către Iulia Cimpoi împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 25 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

constată:

La 11 decembrie 2019, Cimpoi Iulia s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova cu privire la anularea deciziei Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. C-2449/19 din 05 decembrie 2019, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să recalculeze mărimea pensiei pentru vechime în muncă a Iuliei Cimpoi, începând cu data de 01 ianuarie 2014 și până la 24 iulie 2019 în cuantum de 80% din salariul de funcție a Judecătorului Curții Supreme de Justiție cu o vechime în muncă de 32 ani compleți.

În motivarea acțiunii a invocat că, începând cu 21 iunie 1987 a activat în funcția de Judecător la Judecătoria raionului Criuleni, iar la 01 iulie 2005, prin Hotărârea Parlamentului RM nr.131-XVI din 30 iunie 2005, a fost numită în funcția de Judecător la Curtea Supremă de Justiție. La 13 octombrie 2005 i s-a conferit gradul "I" de calificare al Judecătorului în baza Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 200/21 din 13 octombrie 2005. La 28 decembrie 2012 a fost transferată la Curtea de Apel Chișinău, fiind păstrată funcția și salariul de Judecător al Curții Supreme de Justiție, iar la 23 iulie 2019, prin Decretului Președintelui RM din 08 iulie 2019, a fost eliberată din funcția de judecător la Curtea de Apel Chișinău în legătură cu atingerea plafonului de vârstă.

A relatat că, cu referire la prevederile art. 32 al Legii nr. 544-XII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, începând cu 01 ianuarie 2013, cuantumul

pensiei sale a fost recalculat, odată cu majorarea salariilor judecătorilor efectuată prin Legea nr.37 din 07 martie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 355-XVI din 23 decembrie 2013 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar, reieșind din salariul judecătorului Curții Supreme de Justiție. Deși prin Legea nr.328 din 23 decembrie 2013 cu privire la salarizarea judecătorilor, începând cu 01 ianuarie 2014, a fost majorat salariul judecătorilor ținându-se cont de nivelul instanței judecătorești și de vechimea în muncă în funcția de judecător, Casa Națională de Asigurări Sociale nu și-a executat obligația legală și nu i-a recalculat pensia conform criteriilor enunțate supra.

A indicat că, potrivit răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. C-1249 din 14 iunie 2019 și a transferului lunar pe contul de card deschis la BC „MoldovaAgroIndbank” SA, se confirmă faptul că începând cu 01 ianuarie 2014 și până la 01 iulie 2014, reclamanta a primit efectiv pensia lunară în mărime de 6 880 de lei, iar de la 01 iulie 2014 până la 01 ianuarie 2015 a primit pensia lunara în mărime de 13 520 de lei lunar. A considerat că, prin decizia sa, Casa Națională de Asigurări Sociale îi încalcă drepturile cu privire la recalcularea pensiei.

Reclamanta a menționat că, cu referire la art. III din Legea nr. 60 din 04 aprilie 2014 pentru modificarea și completarea unor acte legislative care statuează că, judecătorii care beneficiază de plata pensiei, dar continuă să activeze în funcția de judecător vor primi pensie în mărimea stabilită până la data intrării în vigoare a prezentei legi, or, începând cu 01 ianuarie 2014 și până la 23 iulie 2019 trebuia să primească pensie în mărime de 80% din salariul lunar de funcție al judecătorului Curții Supreme de Justiție, ținându-se cont de vechimea în muncă în funcția de judecător.

A notat că, dispozițiile art.32 din Legea cu privire la Statutul Judecătorului, reglementează clar că pensia judecătorului se recalculează ținându-se cont de mărimea salariului lunar al judecătorului în exercițiu. Deci, legiuitorul prin aceste două norme (art. 32 și art. III din Legea 60 din 04 aprilie 2014) nu face nici o diferență între judecătorul pensionar aflat în funcție. Astfel, este sfidătoare atitudinea Casei Naționale de Asigurări Sociale în privința judecătorilor pensionari în funcție, or, pârâta interpretează legea doar pe înțelesul ei și o tălmăcește cu deviere de la ceea ce este normal și corect, fără nici o justificare acceptabilă. Se creează impresia că pârâta, din varii motive, nu reușește să studieze până la capăt Legea nr.60 din 04 aprilie 2014 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, or, în caz contrar ar fi priceput textul și spiritul introdus de organul legislativ în art. III din această normă legală care prevede expres că: judecătorii care beneficiază de plata pensiei, dar continuă să activeze în funcția de judecător vor primi pensie în mărimea stabilită până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

În acest sens, reclamanta a menționat hotărârea nr. 9 din 30 martie 2004 pentru controlul constituționalității unor prevederi ale art. I pct. 22 și art. II-V din Legea nr. 358-XV din 31 iulie 2003 pentru modificarea și completarea unor acte legislative. Astfel, Curtea Constituțională a reținut că, dreptul subiectiv, constituit în baza unei legi anterioare, nu poate fi atins de cel născut sub imperiul unei legi posterioare. Legea nouă nu este susceptibilă aplicării unor fapte din trecut, cazurile contrare intrând în contradicție cu art. 22 din Constituție. Conform regulii generale, legea nouă poate modifica regimul juridic al dreptului anterior, îl poate suprima sau îl poate înlocui cu

un alt drept, însă legea noua nu poate desființa modalitatea prin care legea anterioară a instituit dreptul respectiv și efectele lui.

A mai indicat că, Curtea Constituțională s-a pronunțat univoc asupra faptului că, cuantumul pensiei, stabilit printr-o lege anterioară, nu poate fi micșorat, iar plata pensiei fixate nu poate fi suspendat printr-un act normativ adoptat ulterior. Respectiv, conform art. 28 alin. (1) din Legea nr. 317 - XIII din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională, actele Curții Constituționale sunt acte oficiale și executorii, pe întreg teritoriul țării, pentru toate autoritățile publice și pentru toate persoanele juridice și fizice. Iar, potrivit art. 54 alin. (1) din Constituția RM, în Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile, libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului. Prin urmare, dreptul social cu privire la beneficierea de pensie pentru vechime în muncă, inclusiv și recalcularea acesteia, a fost dobândit de către reclamantă anterior modificărilor din 04 aprilie 2014 (în vigoare din 16 mai 2014), operate la art. 32 din Legea nr. 544 - XIII din 20 iulie 1995 cu privire la Statutul Judecătorului.

Reclamanta a menționat că, pentru perioada solicitată (cuprinsă între 01 ianuarie 2014 și până la 24 iulie 2019) urmează a fi aplicate în continuare dispozițiile art. 32 din Legea menționată în redacția de până la 04 aprilie 2014, dispoziții care, au instituit dreptul său la recalcularea pensiei în dependență de majorarea salariului judecătorului în exercițiu (judecător al CSJ) și au efect ultra-activ. Or, o eventuală respingere a pretențiilor sale ar încălca dreptul său de a avea un "bun" în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la CEDO și la o „așteptare legitimă” că plățile legate de pensia pentru vechimea în muncă îi vor fi plătite. Diminuarea cuantumului pensiei calculate, precum și restricțiile la plata pensiilor stabilite judecătorilor în modul prevăzut de lege, contravine art. art. 6, 16, 43, 47, 54 și 116 din Constituția RM, principiilor fundamentale despre independența organelor judiciare consfințite în Rezoluția Adunării Generale a ONU nr. 40/32 din 29 noiembrie 1985 și nr. 146 din 13 decembrie 1985, precum și Cartei Europene cu privire la Statutul Judecătorilor. Asigurarea cu pensie a judecătorilor este reglementată printr-o lege specială și anume Legea nr. 1544 - XIII din 20 iulie 1995 cu privire la Statutul Judecătorului, astfel încât art. III din Legea nr. 60 din 04 aprilie 2014, care este o lege posterioară (și prin care nu se poate lua un drept dobândit deja în temeiul unei legi vechi (a se vedea considerațiunile expuse supra) și pe care pârâta încearcă să-și întemeieze refuzul de recalculare a pensiei pentru vechimea în muncă nu se poate aplica la soluționarea speței.

A opinat reclamanta că, decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. C-2449/19 din 05 decembrie 2019 prin care i s-a refuzat recalcularea pensiei pentru perioada cuprinsă între 01 ianuarie 2014 și până la 23 iulie 2019, este abuzivă, ilegală și prejudiciabilă, deoarece contravine prevederilor legale enunțate supra, astfel încât, se impune obligarea pârâtei să efectueze recalcularea pensiei subsemnatei pentru vechimea în muncă începând cu 01 ianuarie 2014 și până la 23 iulie 2019 în conformitate cu art. 32 din Legea nr. 544 - XIII din 20 iulie 1995 cu privire la Statutul Judecătorului, ținând cont de salariul de funcție a Judecătorului Curții Supreme de Justiție.

Cu referire la procedura prealabilă, a invocat că, la 07 noiembrie 2019, în temeiul art.19, 167 coroborat cu art.208 din Codul administrativ, a depus o cerere prealabilă la Casa Națională de Asigurări Sociale, prin care a solicitat recalcularea pensiei pentru

vechimea în muncă începând cu data de 01 ianuarie 2014 și până la 23 iulie 2019 în proporție de 80 % din salariul de funcție al judecătorului în exercițiu al Curții Supreme de Justiție cu o vechime în muncă mai mare de 30 de ani. Însă, la 05 decembrie 2019, Casa Națională de Asigurări Sociale a refuzat în satisfacerea cererii prealabile, refuz care se concretizează în Decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. C2449/19 din 05 decembrie 2019.

Prin hotărârea din 05 octombrie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Cimpoi Iulia a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 25 octombrie 2022 Cimpoi Iulia a declarat apel împotriva hotărârii din 05 octombrie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, iar la 26 ianuarie 2023 a depus cerere de apel motivată, prin care a solicitat casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii cu privire la admiterea acțiunii.

Prin decizia din 25 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a casat hotărârea din 05 octombrie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

S-a recunoscut ca fiind ilegal răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. C-2449/19 din 05.12.2019.

S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale de a efectua recalcularea pensiei pentru vechimea în muncă a Iuliei Cimpoi, începând cu data de 01.01.2014 și până la 24.07.2019 în cuantum de 80% din salariul de funcție a Judecătorului Curții Supreme de Justiție.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, Cimpoi Iulia a dobândit dreptul la pensie, în condițiile art. 32 alin. (1) din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, care prevedea recalcularea pensiei în funcție de salariul judecătorului în exercițiu. Prin urmare, reclamanta/apelanta urma să beneficieze de dreptul la pensie în condițiile în care a fost dobândit, adică cu dreptul la recalculare, iar coroborând acest raționament cu art. 4 alin. (1) din Legea nr. 328 din 23 decembrie 2013 cu privire la salarizarea judecătorilor, care prevedea dependența pensiei de salariul judecătorului în funcție de nivelul instanței în care își desfășura activitatea. Astfel, Casa Națională de Asigurări Sociale neîntemeiat a refuzat recalcularea pensiei reclamantei, încălcând un drept fundamental consfințit de Constituția Republicii Moldova și protejat de Convenția Europeană a Drepturilor Omului pe fagașul art. 1 Protocol adițional nr. 1 la Convenție.

A indicat că, tratarea în alt mod a prevederilor legale în baza cărora judecătorii aflați în funcție au dreptul de a primi pensia în raport cu salariul lunar al judecătorului în exercițiu, ar contravine Constituției RM, precum și Protocolului nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, iar diminuarea cuantumului pensiei calculate și restricțiile la plata pensiilor stabilite judecătorilor în modul prevăzut de lege, contravin principiilor fundamentale despre independența organelor judiciare, consfințite în Rezoluțiile Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, precum și în Carta Europeană cu privire la statutul judecătorului.

A notat că, statutul juridic al unor categorii de persoane este determinat de nivelul juridico-organizatoric al organelor în care aceștia activează, de caracterul și complexitatea activității prestate, de responsabilitățile și exigențele de calificare pe care această activitate le implică. Garanțiile sociale și retribuiția acestor funcționari determină faptul că statutul lor juridic să se distingă de statutul altor categorii de

funcționari. De aici și necesitatea instituirii unui nivel sporit de asigurare materială și socială. Instituirea pensiei speciale (de funcție) pentru judecători, nu reprezintă un privilegiu, aceasta fiind justificată în mod obiectiv ca o compensație parțială a inconvenientelor ce rezultă din rigorile statutului special.

Totodată, s-a mai relatat că dreptul la pensie, se referă la drepturi incluse în categoria drepturilor sociale. Caracteristica conceptuală a drepturilor sociale constă în faptul că ele nu au un caracter necondiționat și că pot fi solicitate numai în limitele prevăzute de lege. Această caracteristică acordă legiuitorului autoritatea de a stabili condiții specifice pentru exercitarea drepturilor sociale. În același timp, implementarea prevederilor legale nu poate fi în conflict cu principiile constituționale, astfel încât normele legale relevante nu pot nega și nici stinge drepturile sociale garantate constituțional. Astfel, la punerea în aplicare a dispozițiilor constituționale ce garantează drepturile sociale, legiuitorul trebuie să respecte articolul 54 alin. (4) din Constituție, care prevede că, la angajarea dispozițiilor referitoare la restrângerea drepturilor și a libertăților fundamentale, existența și substanța acestor drepturi și libertăți trebuie să fie păstrată, concluzie ce a fost reiterată în Hotărârea Curții Constituționale nr. 5 din 10 aprilie 2012, § 25.

Curtea de Apel Chișinău a menționat că, respingerea acțiunii reclamantei va duce la încălcarea dreptului de proprietate al acesteia, fapt ce ar încălca atât un drept constituțional, cât și ar contraveni practicii judiciare naționale și principiilor CEDO. Instanța a învederat că toate modificările operate ulterior în actele legislative, care reglementează modul de calculare a pensiilor au efect doar pentru persoanele, care vor beneficia de pensii după punerea în aplicare a modificărilor respective, aceste modificări neavând efect retroactiv, potrivit regulilor generale de acțiune a legii în timp. Mai mult, dreptul constituit în baza unor legi anterioare, nu poate fi atins de cel născut sub imperiul unei legi posterioare.

A concluzionat instanța de apel că, răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. C2449/19 din 05 decembrie 2019, urmează a fi anulat ca neîntemeiat și susceptibil să genereze vătămarea drepturilor reclamantei Cimpoi Iulia, iar pe cale de consecință va obliga Casa Națională de Asigurări Sociale a RM să recalculeze mărimea pensiei pentru vechime în muncă, începând cu data de 01 ianuarie 2014 până la 24 iulie 2019 în cuantum de 80% din salariul de funcție a Judecătorului Curții Supreme de Justiție.

La 22 mai 2023 Casa Națională de Asigurări Sociale, a depus recurs nemotivat, iar la data de 27 iulie 2023 a depus cerere de recurs motivată împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei decizii noi prin care să fie menținută hotărârea instanței de fond.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel la examinarea cauzei a emis o decizie pripită nefiind studiate minuțios actele normative în vigoare, cât circumstanțele de fapt ale cauzei, care reglementează obiectul litigiului. Nu au fost luate în considerare argumentările recurente, care prin materialele probante a solicitat respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani prin care a fost respinsă integral cererea de chemare în judecată. La emiterea deciziei instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, a aplicat eronat normele de drept material și procedural.

A menționat recurenta că odată ce au fost abrogate prevederile art. 32 din Legea nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului, ce admiteau recalcularea pensiei judecătorului ținându-se cont de mărimea salariului lunar al judecătorului în exercițiu sau modificării/creșterii salariului odată cu numirea acestuia în altă funcție superioară celei deținute, pensia judecătorilor care se află în exercițiul funcției nu mai are fundamentare legală de a fi recalculată odată cu majorarea salariului. Dreptul la recalcularea pensiei fiind rezervat doar judecătorilor demisionați și judecătorilor eliberați din funcție în legătură cu atingerea plafonului de vîrstă, precum și indică alin. (3) art. 32 din Legea nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului.

Consideră recurenta că nu pot fi reținute argumentele instanței de apel precum că art. III al Legii nr. 60/2014 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, nu se atribuie la Legea nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului, or la caz legislatorul s-a referit concret anume la acest tip de funcționari de stat - judecători, activitatea cărora este reglementată de Legea cu privire la statutul judecătorului. Respectiv, specificarea concretă, prin lege a unor chestiuni, la caz, ce ține de drepturile de pensionare a judecătorilor, nu poate fi interpretat altfel decât prevede legislația în vigoare.

La data de 03 octombrie 2023, Cimpoi Iulia, a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, cu menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel.

Conform art. XI alin. (1) și (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct. 1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 01 septembrie 2023.

Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi. Respectiv, recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Potrivit art. 245 alin. (1) din Codul administrativ (în vigoare la data depunerii recursului), recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat de către Curtea de Apel Chișinău la data de 25 aprilie 2023, care a fost expediată recurentei la data de 28 aprilie 2023 (f.d. 198). Astfel, la data de 22 mai 2023 recurenta a depus cerere de recurs nemotivată.

Alineatul (2) al art. 245 din Codul administrativ (în vigoare la data depunerii recursului), prevedea că motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că copia deciziei motivate a instanței de apel a fost notificată recurenteii la data de 10 iulie 2023 (f.d. 204).

La data de 27 iulie 2023, Casa Națională de Asigurări Sociale, a depus recursul motivat împotriva deciziei din 25 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 206).

Astfel, recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, împotriva deciziei din 25 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Conform art. 246 alin. (2) din Codul administrativ, în vigoare la data depunerii recursului, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a) - f).

Din analiza prevederilor citate, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, depus până la data de 01 septembrie 2023, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate la art. 246 alin. (2) din Codul administrativ ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii.

În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul ne devolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, în vigoare la data depunerii recursului. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs

în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cadrul examinării cauzei și cererea de apel, care au fost analizate de către prima instanță și Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate corespunzător.

Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretinsei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, se declară inadmisibil.
Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc